

การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Development of a Multimedia Lesson on Speaking English for Communications about Interesting Places in Pakchong District for Prathomsuksa 5 Students.

รัชฎาภรณ์ จันทร์เกิด¹, ผศ. ดร.ไพบูลย์ เปาหนีล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้จากการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ (3) ศึกษาความพึงพอใจจากการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) อำเภอปากช่อง จำนวน 30 คนโดยแยกเป็นกลุ่มทั้งหมด 3 กลุ่ม คือกลุ่มรายบุคคล 3 คน กลุ่มขนาดเล็ก 7 คน และกลุ่มขนาดใหญ่ 20 คนเพื่อหาประสิทธิภาพบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้และความพึงพอใจจากการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.25/82.75 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ 0.73 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
E-mail :rudshaporn_jun@truecorp.co.th

Abstract

The purposes of this research were: (1) to develop a multimedia lesson on speaking English for communications about interesting places in Pakchong District for Prathomsuksa 5 students to research the efficiency criterion set at 80/80 (2) to find the effectiveness index of a multimedia lesson on speaking English for communications about interesting places in Pakchong District for Prathomsuksa 5 students and (3) to find satisfaction of students who learn from a multimedia lesson on speaking English for communications about interesting places in Pakchong District for Prathomsuksa 5 students. The samples were 30 Prathomsuksa 5/1 students from Bannongmakha (Thongsrisongkro) Pakchong Districts during the first semester of academic year 2010, students were separated in 3 groups, 3 for individual try out, 7 for small group try out and 20 for large group tryout to find the efficiency of a Multimedia lesson and 30 Prathomsuksa 5/1 students from Bannongseiler Pakchong District, to find the effectiveness index and the satisfaction of a multimedia lesson.

The results were as follows : The efficiency of a multimedia lesson on speaking English for communications about interesting places in Pakchong District for Prathomsuksa 5 students was 81.25/82.75, the effectiveness index was 0.73 and the satisfaction was 4.73 in the highest level.

บทนำ

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้จัดการการศึกษา ณ ปัจจุบันนั้น ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดความสำคัญไว้ว่า เป็นพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันของประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้นำไปจัดการเรียนการสอนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึกและเข้มข้นได้ หรือสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนเป็นรายวิชาใหม่ ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศ อื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่สามารถจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2546:1)

ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551) ได้กำหนดกรอบเนื้อหา (Framework) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แยกเป็น 4 สาระ (4 Strands) คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities) ซึ่งสาระทั้งหมดที่กำหนดไว้สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษา ในลักษณะที่ก้าวไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ และนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งได้เน้นให้สถานศึกษาได้ใช้กรอบเนื้อหาทั้ง 4 สาระ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และควรได้จัดการเรียนการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าแยกสอนที่ละสาระ (กรมวิชาการ, 2546 : 3-4)

สถานศึกษาในระดับประถมศึกษาได้ใช้กรอบเนื้อหาทั้ง 4 สาระข้างต้นเป็นแกนกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน และได้จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ (Content area) และทักษะ (Skill) ที่สามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ภาษา (กรรณิการ์ กาญจนันดา, 2546 : 1-2)

ณัฐริธา ทัทธน์แก้ว (2549 : 2) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษที่ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้นั้น เพราะผู้เรียนมีความสามารถในการที่จะพูดคุย สนทนา หรือติดต่อกับชาวต่างประเทศได้น้อยมาก ทั้งที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาหลายปี และมีความรู้ทางคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์พอสมควร สาเหตุเกิดจากการเรียนการสอนที่ยังไม่ได้เน้นถึงการนำภาษาไปใช้อย่างจริงจัง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเรียนการสอนที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาได้ ดังนั้นแนวโน้มในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันและอนาคตจึงเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ จากความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น แสดงว่าในอนาคตคนไทยจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันทั่วโลก เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การสร้างความร่วมมือ การเจรจาต่อรอง การสร้างสัมพันธ์อันดีรวมถึงการทำให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมที่ต่างกันของแต่ละเชื้อชาติได้ (นพเก้า ณ พัทลุง, 2548 : 7)

จากแนวคิดและเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นในการที่จะพัฒนาความสามารถ

ในการพูดภาษาอังกฤษ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้นั้น หลังจากได้ให้ผู้เรียนฝึกการพูดในทักษะย่อยก่อนแล้ว ควรได้มีการจัดการเรียนรู้อีกโดยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาให้มากขึ้น ซึ่งการใช้วิธีการสอนโดยบทเรียนมัลติมีเดียก็นับเป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ ที่จะสามารถสร้างโอกาสในการฝึกกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง อีกทั้งเป็นการเพิ่มความสามารถของผู้เรียน ในการนำภาษาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และเกิดความมั่นใจยิ่งขึ้นในสถานการณ์จริง

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้นั้น ควรได้มุ่งเน้นทั้งความถูกต้องทางภาษาและความคล่องแคล่วทางภาษา กิจกรรมที่มุ่งเน้นความถูกต้องทางภาษา ได้แก่ ภาษาที่ปรากฏในชั้นเรียนทั่วๆ ไป ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามตัวอย่างรูปแบบที่ผู้สอนให้ความถูกต้อง ส่วนกิจกรรมที่มุ่งเน้นความคล่องแคล่วทางภาษานั้น ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ มีความพยายามในการสื่อสารโดยใช้ทักษะอื่นๆ มาประกอบ เช่น การใช้สีหน้า ท่าทาง ซึ่งการแสดงออกทางภาษาเป็นไปโดยอัตโนมัติ ใช้ภาษาที่ผู้เรียนเลือกเอง และอยู่ในสภาพการสื่อสารจริง ดังนั้นสถานศึกษาสามารถจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อิงทั้งในและนอกชั้นเรียนโดยผ่านกิจกรรมดังกล่าวตามระดับความสามารถของผู้เรียน (สำนักพัฒนาวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548:22) ซึ่งภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น นักเรียนควรได้มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐานได้เหมาะสมกับระดับที่เรียน แต่สภาพปัจจุบัน นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามสถานการณ์ของการใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนยังได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา อีกทั้งนักเรียนยังขาดโอกาสในการฝึก

ทักษะการพูดในสถานการณ์จริง จากผลทดสอบของสถาบันทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าผลสอบวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 37.63 มีนักเรียนในเกณฑ์ปรับปรุงร้อยละ 32.71 และในเกณฑ์ดี ร้อยละ 9.3 (ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2552) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตระหนักในปัญหาเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ สื่อที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง คือบทเรียนมัลติมีเดีย เพราะเป็นบทเรียนที่ให้ภาพและเสียง และสามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้เรียนได้อีกทั้งผู้เรียนจะเรียนรู้เวลาใดก็ได้

ด้วยคุณสมบัติของบทเรียนมัลติมีเดียดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะสร้างเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่มีลักษณะมัลติมีเดีย ประกอบไปด้วยภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงบรรยายเพื่อช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สร้างความสนใจ ผู้เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสร้างความสนใจ ซึ่งภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น นักเรียนควรได้มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐานได้เหมาะสมกับระดับที่เรียน แต่สภาพปัจจุบัน นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามสถานการณ์ของการใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนยังได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา อีกทั้งนักเรียนยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์จริง จากผลการทดสอบของสถาบันทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าผลสอบวิชาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 37.63 มีนักเรียนในเกณฑ์

ปรับปรุงร้อยละ 32.71 และในเกณฑ์ดี ร้อยละ 9.3 (ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2552) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตระหนักในปัญหาเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ สื่อที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง คือบทเรียนมัลติมีเดีย เพราะเป็นบทเรียนที่ให้ภาพและเสียง และสามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้เรียนได้อีกทั้งผู้เรียนจะเรียนรู้เวลาใดก็ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ได้รับใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ทำให้ผู้เรียนรับรู้ทางภาษาได้ดีกว่าจำเนื้อหา อีกทั้งยังเรียนรู้คำศัพท์ได้เร็วมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษาทางการพูดและเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถเข้าใจในบทเรียนได้ดีไม่เกิดความเบื่อหน่ายสามารถฝึกหัดและทำแบบทดสอบได้ตามต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้จากการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนจากการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้ คือ

1. ขอบเขตทางด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอปากช่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 ปีการศึกษา 1/2553 ทั้งหมด 49 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 โรงเรียนได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างเพื่อพัฒนาเครื่องมือโดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) จำนวน 30 คน ทดลอง 3 ครั้ง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองรายบุคคลโดยทดลองกับนักเรียน 3 คน เลือกอย่างเจาะจงตามระดับผลการเรียน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อนระดับละ 1 คน

กลุ่มที่ 2 ทดลองครั้งที่ 2 เป็นการทดลองกลุ่มย่อยโดยทดลองกับนักเรียน 7 คนโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก

กลุ่มที่ 3 ทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองกลุ่มใหญ่เพื่อหาประสิทธิภาพทดลองกับนักเรียน 20 คนที่เหลือจากการทดลองทั้งหมด

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลโดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4 ปีการศึกษา 1/2553 จำนวน 30 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอบหนังสือความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) และโรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง เพื่อดำเนินการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนิน ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) อำเภอปากช่อง ปีการศึกษา 1/2553 และโรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาระหว่างวันที่ 7 มิถุนายน 2553 - วันที่ 23 กรกฎาคม 2553 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 กลุ่มทดลองรายบุคคล

ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียน 3 ระดับ คือ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ทดลองใช้บทเรียนมัลติมีเดีย 1 คน ต่อ 1 เครื่อง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเข้าสู่บทเรียน และมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา ความชัดเจนของเนื้อหา ความชัดเจนของตัวอักษรและรูปภาพ ในระหว่างการทดลองใช้เวลาทดลองจำนวน 2 คาบเรียน ผู้วิจัยจะสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่ามีปัญหาในเรื่องเสียงบรรยายภาษาอังกฤษที่เร็วนักเรียนฟังไม่ทันผู้วิจัยจึงได้นำไปปรับปรุงแก้ไขโดยการปรับลดความเร็วของเสียงบรรยายให้ช้าลง

การทดลองครั้งที่ 2 กลุ่มขนาดเล็ก

ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) จำนวน 7 คน โดยเลือกนักเรียนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วย วิธีจับฉลาก ทดลองใช้บทเรียนมัลติมีเดีย 1 คน ต่อ 1 เครื่อง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วเข้าสู่บทเรียน และมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนในระหว่างการทดลองใช้เวลาทดลองจำนวน 2 คาบเรียน พบว่ามีปัญหาในเรื่องเสียงดนตรีประกอบดังกว่าเสียงบรรยายทำให้นักเรียนไม่ค่อยได้ยินเสียงบรรยาย ผู้วิจัยจึงได้นำไปปรับปรุงแก้ไขโดยการลดเสียงดนตรีลง

การทดลองครั้งที่ 3 และหาประสิทธิภาพ

ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรี

สงเคราะห์) กลุ่มทดลองกลุ่มใหญ่ จำนวน 20 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ ให้เรียนจากบทเรียนมัลติมีเดีย โดยใช้คอมพิวเตอร์ 1 คน ต่อ 1 เครื่อง ใช้เวลาทดลองจำนวน 2 คาบเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเข้าสู่บทเรียน และมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ

การทดลองหาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้และประเมินความพึงพอใจ

ขั้นตอนการดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพและการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นำบทเรียนที่ได้พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนมัลติมีเดียกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านหนองอีเหลอ อำเภอปากช่อง จำนวน 30 คน ทดลองใช้บทเรียนมัลติมีเดียโดยใช้คอมพิวเตอร์ 1 คน ต่อ 1 เครื่อง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วเข้าสู่บทเรียนโดยการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District มีการเก็บคะแนนระหว่างเรียนเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนพร้อมทั้งทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ นำผลคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียนมาหาค่าดัชนีประสิทธิผลและหาค่าระดับความพึงพอใจแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียน มัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมแล้วมีค่าเท่ากับ 81.25/82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียน คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.73 ซึ่งสูงกว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 แสดงว่านักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. จากการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย และทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ พบว่า บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่สร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนโดยเรียงลำดับ

ความรู้จากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบจากสถานที่จริงเพื่อสร้างความสนใจของเด็กและสร้างความเข้าใจ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย ไม่มีความกดดันในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง และยังสามารถสนองตอบต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิง พูลสวัสดิ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ปรินคาตาทายภาษา อังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 48 คน โรงเรียนวัดแสงสรรค์ อำเภอธัญบุรี เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 จากการศึกษา พบว่า บทเรียนมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ 90.73/91.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิติมันส บันลือ (2544 : อ้างถึงใน ทะเล เทศวิศาล. 2549:27) ได้พัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียโดยใช้การ์ตูนดำเนินเรื่อง ออกแบบในลักษณะบทเรียนเพื่อการสอน (Tutorial Instruction) โดยบทเรียนจะนำเสนอเนื้อหา คำถาม และคำตอบ สามารถแสดงข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียน ได้ทันที เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียน กับบทเรียนโดยตัวการ์ตูนสามารถเคลื่อนไหวและพูดอธิบายการใช้บทเรียนให้เป็นที่ไปตามลำดับที่ได้กำหนดไว้ในบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง พูดภาษาอังกฤษเรื่อง "English is fun" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 92.00/90.20 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนิรันดร์ เปี่ยมวัฒนาทรัพย์ (2544) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เป็นสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย มีประสิทธิภาพ 86.38 / 89.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลจากการเรียน

จากบทเรียนมัลติมีเดียมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.73 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีอัตราส่วนความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73 แสดงว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นทำให้เกิดประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาดังกล่าวมาแล้ว และเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เล่นโดยคอมพิวเตอร์ จึงสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นของเด็กมากขึ้น

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียโดยรวมในระดับดีมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 จากการสอบถามและสังเกตนักเรียน ทำให้ทราบว่านักเรียนชอบและสนุกกับการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรียนแบบไม่เครียด ปรึกษาหารือกับเพื่อนได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ดี และขอให้แจกแผ่นบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องนี้ให้กับนักเรียนเพื่อจะได้นำไปศึกษานอกเวลาเรียนหรือที่บ้าน เพื่อใช้ในการทบทวน และส่งเสริมให้เรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) (www.pirun.ku.ac.th, 8 สิงหาคม 2553) ได้กล่าวว่า ลักษณะการเรียนการสอนแบบนี้ “English is fun” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.00/90.20 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนิรันดร์ เปี่ยมวัฒนาทรัพย์ (2544) พัฒนาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เป็นสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ 86.38 / 89.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

4. การหาดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ

0.73 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีอัตราส่วนความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73 แสดงว่าบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นทำให้เกิดประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาดังกล่าวมาแล้ว และเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เล่นโดยคอมพิวเตอร์ จึงสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นของเด็กมากขึ้น

5. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียโดยรวมในระดับดีมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 จากการสอบถามและสังเกตนักเรียน ทำให้ทราบว่านักเรียนชอบ และสนุกกับการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรียนแบบไม่เครียด ปรึกษาหารือกับเพื่อนได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ดี และขอให้แจกแผ่นบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องนี้ให้กับนักเรียนเพื่อจะได้นำไปศึกษานอกเวลาเรียนหรือที่บ้าน เพื่อใช้ในการทบทวน และส่งเสริมให้เรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) (www.pirun.ku.ac.th, 8 สิงหาคม 2553) ได้กล่าวถึงว่า ลักษณะการเรียนการสอนแบบนี้ จะมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนมากกว่าที่จะเน้นไปที่หลักสูตรการเรียนซึ่งมีเป้าหมายและหลักการที่ว่าองค์ความรู้ไม่สามารถสอนโดยครู แต่จะสามารถสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเองโดยวิธีการนี้จะมีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในห้องเรียนเองเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพขึ้นด้วย

ดังนั้นบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุด Interesting Places in Pakchong District สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพสูง สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนที่เรียนเนื้อหาวิชานี้ หรือผู้ที่สนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.(2546). **หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551)**. (พิมพ์ครั้งที่ 2), กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรรณิการ์ กาญจนดา.(2546). **การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**.ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

คณิง พูลสวัสดิ์. (2552).**การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ปริศนาคำทายภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3**. สารนิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐจิรา ทศน์แก้ว. (2549).**การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนด้านการฟังและความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนกับการสอนปกติของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1**.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร และการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ทะเล เทศวิศาล. (2549). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยเกมกับการสอนปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). **การพัฒนาคลังการประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาตร์ดุษฎีบัณฑิตสาขาหลักสูตร และการสอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

นรินทร์ เปี่ยมวัฒนาทรัพย์. (2544). **พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เป็นสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.

ปิตมณัส บันลือ. (2544). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้การ์ตูนดำเนินเรื่องวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง “English is fun” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**.วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี และสื่อสาร การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ทฤษฎีการสร้างความรู้. (8 สิงหาคม 2553). <http://www.pirun.ku.ac.th>.